

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12C/255/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913219620
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Miľko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2014:7913219620.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Jánom Miľkom v právnej veci navrhovateľky: Z. I., nar. XX.XX.XXXX, Z. XXXX, XXX XX Y. proti odporkyni: Z. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX/XX, XXX XX M. - R. v konaní o zaplatenie úrokov z omeškania takto

rozhodol:

I. Odporkyňa je povinná uhradiť navrhovateľke 9% ročné úroky z omeškania zo sumy 500,00 Eur od 16.06.2012 až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľky zamieta.

odôvodnenie:

Platobným rozkazom z 30.07.2013 č. k. 12C/238/2012-58, ktorý nadobudol právoplatnosť 21.08.2013, súd uložil odporkyni povinnosť uhradiť pre navrhovateľku sumu 500, 00 Eur ako aj trovy konania vo výške 30,00 Eur do 15 dní od doručenia uvedeného platobného rozkazu. Tento platobný rozkaz nadobudol vykonateľnosť dňom 21.08.2013. Súd tak rozhodol o tej časti návrhu navrhovateľky z 5.11.2012 v ktorom žiadala uložiť odporkyni povinnosť uhradiť pôžičku, ku ktorej sa odporkyňa v Zmluve o pôžičke zaviazala.

Keďže v návrhu na začatie konania sa odporkyňa domáha aj uhradenia úrokov súd uznesením z 27.09.2013 č. k. 12C/238/2012- 63 vylúčil nárok navrhovateľky na zaplatenie úrokov na samostatné konanie. Z návrhu totiž nebolo zrejmé, aká je právna kvalifikácia tohto nároku navrhovateľky.

Podaním z 08.10.2013 navrhovateľka doplnila návrh na začatie konania tak, že upresnila nárok na zaplatenie úrokov ako úroky z omeškania z požičanej sumy za obdobie od 15.06.2012 až do zaplatenia.

Odporkyňa sa vo veci nevyjadřila.

Zo Zmluvy o pôžičke z 15.06.2011 súd zistil, že odporkyňa sa zaviazala navrhovateľke sumu 500,00 Eur vrátiť do 15.06.2012.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy

odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., účinného k 16.06.2012 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení, súd uložil odporkyni povinnosť uhradiť pre navrhovateľku aj úroky z omeškania zo sumy 500,00 Eur potom čo zistil, že odporkyňa nesplatila pôžičku pre navrhovateľku v dohodnutom čase teda do 15.06.2012. Preto odporkyni vznikla povinnosť uhrádzať navrhovateľke úroky z omeškania z tejto sumy od prvého dňa omeškania t.j. od 16.06.2012.

Výška úrokov z omeškania aj o 8 % vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 16.06.2012. Keďže k tomuto dňu bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 1 % po zvýšení o 8% predstavuje úrok z omeškania 9% ročne.

Navrhovateľka žiadala, aby súd uložil odporkyni uhradiť úrok z omeškania vo výške 25 % ročne. Keďže v Zmluve o úvere nebol dohodnutý úrok z omeškania, súd uložil odporkyni povinnosť platiť iba zákonný úrok, tak ako je to uvedené vyššie v dôvodoch tohto rozsudku. Preto návrh navrhovateľky, ktorým sa domáha zaplataenia úrokov vyšších ako 9 % ročne, súd v tej časti zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tomto súde v 3 vyhotoveniach.

1/ V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2/ Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3/ Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.